

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2021/1685**z dnia 29 kwietnia 2021 r.****w sprawie absolutorium z wykonania budżetu agencji Unii Europejskiej za rok budżetowy 2019:
wyniki, zarządzanie finansami i kontrola**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoje decyzje w sprawie absolutorium z wykonania budżetu agencji Unii Europejskiej za rok budżetowy 2019,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji z działań podjętych w następstwie udzielenia absolutorium za rok budżetowy 2018 (COM(2020) 311),
  - uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące agencji UE za rok budżetowy 2019 wraz z odpowiedziami agencji ⁽¹⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 68 i 70,
  - uwzględniając art. 32 i 47 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1271/2013 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów, o których mowa w art. 208 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/715 z dnia 18 grudnia 2018 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów utworzonych na podstawie TFUE oraz Traktatu Euratom, o których mowa w art. 70 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽⁴⁾, w szczególności jego art. 105,
  - uwzględniając art. 100 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
  - uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0100/2021),
- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 262 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 oraz art. 3 załącznika V do Regulaminu Parlamentu Europejskiego w niniejszej rezolucji przedstawiono, w odniesieniu do każdego organu, o którym mowa w art. 70 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046, uwagi przekrojowe towarzyszące decyzjom o absolutorium;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 262 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 oraz art. 3 załącznika V do Regulaminu Parlamentu Europejskiego w niniejszej rezolucji przedstawiono również, w odniesieniu do Agencji Dostaw Euratomu, uwagi przekrojowe towarzyszące decyzjom o absolutorium;
- C. mając na uwadze, że agencje Unii powinny skupić się na zadaniach o wyraźnej europejskiej wartości dodanej, a organizacja takich zadań powinna być zoptymalizowana, aby – w interesie unijnych podatników – uniknąć powielania działań;
1. z zadowoleniem przyjmuje postępy agencji w reagowaniu na żądania i zalecenia wyrażone w ramach poprzedniej rocznej procedury udzielania absolutorium;
  2. podkreśla, że agencje mają duży wpływ na kształtowanie polityki i proces podejmowania decyzji oraz przygotowanie i realizację programów w obszarach o istotnym znaczeniu dla codziennego życia obywateli Unii, np. w dziedzinie zdrowia, bezpieczeństwa, wolności i wymiaru sprawiedliwości; ponownie podkreśla znaczenie agencji, jeśli chodzi o zaspakajanie konkretnych potrzeb politycznych i wzmacnianie współpracy europejskiej; zauważa, że agencje mogą także odgrywać wiodącą rolę w rozwiązywaniu kryzysów lub długotrwałych wyzwań społecznych;

⁽¹⁾ Dz.U. C 351 z 21.10.2020, s. 7. Sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące agencji UE za rok budżetowy 2019: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/AGENCIIES_2019/agencies_2019_PL.pdf.

⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 328 z 7.12.2013, s. 42.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 122 z 10.5.2019, s. 1.

3. z satysfakcją zauważa, że zgodnie z rocznym sprawozdaniem Trybunału Obrachunkowego (zwanego dalej „Trybunałem”) dotyczącym agencji unijnych za rok budżetowy 2019 (zwanym dalej „sprawozdaniem Trybunału”) Trybunał wydał opinie bez zastrzeżeń na temat wiarygodności rozliczeń wszystkich agencji; zauważa ponadto, że Trybunał wydał opinie bez zastrzeżeń do dochodów leżących u podstaw rozliczeń wszystkich agencji; zwraca uwagę, że Trybunał wydał opinie bez zastrzeżeń co do legalności i prawidłowości płatności leżących u podstaw rozliczeń w odniesieniu do wszystkich agencji z wyjątkiem Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki i Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO), w odniesieniu do których wydano opinie z zastrzeżeniami;
4. zauważa, że w 2019 r. budżet 32 unijnych agencji zdecentralizowanych wynosił łącznie około 2 854 000 000 EUR w środkach na zobowiązania, co stanowi wzrost o około 10,29 % w porównaniu z 2018 r., oraz 2 570 000 000 EUR w środkach na płatności, co stanowi wzrost o 8,88 % w porównaniu z 2018 r.; ponadto zauważa, że z 2 570 000 000 EUR w środkach na płatności około 1 920 000 000 EUR pochodziło z budżetu ogólnego Unii, co stanowi 74,75 % całkowitego finansowania agencji w 2019 r. (72,16 % w 2018 r.); przyjmuje ponadto do wiadomości, że około 649 000 000 mln EUR zostało sfinansowane z opłat i należności oraz ze składek przekazywanych bezpośrednio przez państwa uczestniczące (spadek o 1,22 % w porównaniu z rokiem 2018);

Główne rodzaje ryzyka i zalecenia wskazane przez Trybunał

5. zauważa, że według sprawozdania Trybunału ogólne ryzyko dla wiarygodności rozliczeń agencji, oparte na międzynarodowych standardach rachunkowości, jest niskie, i że podobnie było w 2018 r.;
6. zauważa, że w sprawozdaniu ryzyko dla legalności i prawidłowości transakcji leżących u podstaw sprawozdań finansowych agencji Trybunał uznaje za niskie w przypadku większości agencji oraz za średnie w przypadku agencji, które częściowo finansują się ze środków własnych i w odniesieniu do których obowiązują szczegółowe przepisy dotyczące poboru opłat i innych wkładów na poczet dochodów, i że podobnie było w 2018 r.;
7. zauważa, że ryzyko dla legalności i prawidłowości płatności leżących u podstaw sprawozdań finansowych agencji Trybunał uznaje ogólnie za średnie, lecz że waha się ono od poziomu niskiego do wysokiego w zależności od tytułu budżetowego; zauważa, że ryzyko dla tytułu I (wydatki na personel) jest ogólnie niskie, w tytule II (wydatki administracyjne) ryzyko uznaje się za średnie, a w tytule III (wydatki operacyjne) ryzyko uznaje się za niskie do wysokiego, w zależności od agencji i charakteru wydatków operacyjnych; zwraca uwagę, że wysokie ryzyko zazwyczaj wiąże się z procedurami udzielania zamówień i wypłacania dotacji wiążących się z dużymi kwotami; zauważa, że chociaż kontrole dotyczące dotacji ogólnie się poprawiły, Trybunał stwierdził, że nie zawsze są one w pełni skuteczne;
8. odnotowuje główne obszary, na których koncentrują się uwagi Trybunału Obrachunkowego, a mianowicie:
  - zarządzanie zamówieniami publicznymi to nadal obszar najbardziej narażony na błędy,
  - procedury rekrutacyjne i konflikty interesów w przypadku osób odchodzących z agencji unijnych i przenoszących się do sektora prywatnego, co powinno być lepiej uregulowane przez agencje,
  - zarządzanie budżetem, w którym Trybunał stwierdził szereg uchybień;
9. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Trybunał oświadczył, iż w większości przypadków agencje podjęły działania naprawcze w celu uwzględnienia uwag kontrolnych z poprzednich lat, i wzywa agencje zajmujące się WSiSW do kontynuowania wysiłków w celu podjęcia działań następczych w związku z uwagami Trybunału;

Zarządzanie budżetem i finansami

10. ubolewa, że poziom szczegółowości sprawozdań z wykonania budżetu niewielkiej części agencji różni się od poziomu szczegółowości w przypadku większości agencji, co wskazuje na potrzebę jaśniejszych i ujednoliconych wytycznych dotyczących sprawozdawczości agencji na temat budżetu, w tym konieczność wyjaśnienia przez agencje znacznych odstępstw od pierwotnego budżetu lub planów zatrudnienia; podkreśla pilną potrzebę poprawy zdolności planowania przez wszystkie agencje; ubolewa nad odpowiedzią Komisji na wniosek o automatyczne przekazywanie organowi udzielającemu absolutorium oficjalnego budżetu (w środkach na zobowiązania i w środkach na płatności) oraz danych liczbowych dotyczących personelu (dane zawarte w planie zatrudnienia dotyczące pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, pracowników zatrudnionych na czas określony, pracowników kontraktowych i oddelegowanych ekspertów krajowych na dzień 31 grudnia danego roku) w odniesieniu do 32 zdecentralizowanych agencji, ponieważ wspomniane wytyczne (w rzeczywistości wzory w większości dostarczające wytycznych dotyczących raczej formy, a nie treści) nie są wystarczające, aby zaradzić różnicom w obliczeniach między sprawozdaniami; ponownie zwraca się do Komisji o przekazanie organowi udzielającemu absolutorium oficjalnego budżetu i danych liczbowych dotyczących personelu każdej agencji oraz o przedstawienie skonsolidowanych danych dotyczących agencji zdecentralizowanych podlegających procedurze udzielania absolutorium przez Parlament;

11. uważa, że przy ustanawianiu przyszłych agencji należy zwrócić większą uwagę na adekwatność i spójność, zwłaszcza jeśli chodzi o nakładające się na siebie obszary odpowiedzialności;
12. uważa, że zasoby powinny być przydzielane bardziej elastycznie – w zależności od konieczności lub pilnej potrzeby;
13. podkreśla, że przejrzystość i wiedza obywateli o istnieniu agencji Unii są niezwykle istotne dla ich demokratycznej rozliczalności; uważa, że zasadnicze znaczenie mają użyteczność i łatwość korzystania z zasobów i danych agencji; w związku z tym wzywa do oceny obecnego sposobu przedstawiania i udostępniania danych i zasobów oraz oceny, w jakim stopniu obywatele uważają, że dane i zasoby można łatwo identyfikować, rozpoznawać i wykorzystywać;
14. wyraża zaniepokojenie bardzo wysokim poziomem przeniesień w niektórych agencjach, co może wskazywać na różne słabości, w tym na nieodpowiednie planowanie budżetowe, które jest sprzeczne z budżetową zasadą jednorodności;

Wyniki

15. z zadowoleniem odnotowuje przyjęcie przez Komisję zeszłorocznego zalecenia w sprawie absolutorium, aby dalej rozwijać i wdrażać zasadę budżetowania wynikowego, oraz wynikające z tego ulepszenia jednolitego dokumentu programowego i skonsolidowanego rocznego sprawozdania z działalności;
16. z zadowoleniem przyjmuje opublikowanie przez Trybunał pierwszej horyzontalnej kontroli wykonania zadań w odniesieniu do wszystkich agencji Unii w sprawozdaniu specjalnym nr 22/2020 pt.: „Przyszłość agencji UE – istnieją możliwości, by zwiększyć elastyczność i zacieśnić współpracę”⁽⁵⁾;
17. odnotowuje główne uwagi Trybunału, w szczególności fakt, że agencje zajmują się aktualnymi kwestiami społecznymi, mają duży potencjał dalszego rozwoju i dysponują solidną wiedzą fachową;
18. zgadza się z Trybunałem Obrachunkowym, że chociaż agencje wykonują ważne zadania we wszystkich dziedzinach naszego codziennego życia, istnieją wyraźne trudności w budowaniu zaufania obywateli; podkreśla w tym kontekście kwestię rozliczalności, przejrzystości, a nawet skuteczności, jak również fakt, że agencje są mało znane społeczeństwu, ponieważ obywatele w dużej mierze niewiele o nich wiedzą, a media donoszą jedynie o negatywnych incydentach;
19. docenia coraz ściślejszą współpracę między agencjami w obszarze zatrudnienia, spraw socjalnych i włączenia społecznego i nadal zachęca do niej w celu poprawy synergii, zapewnienia dalszej komplementarności i współdziałania zasobów; podkreśla znaczenie i wartość dodaną każdej agencji w zakresie jej specjalizacji oraz jej autonomii; przyznaje, że cztery agencje odbyły wspólnie spotkania konkretnie w celu ujednoczenia metodologii wskaźników wykonania w ramach działań następczych w związku z zaleceniem Komisji otrzymanym w 2019 r. na podstawie oceny czterech agencji z 2017 r. (zalecenie nr 5 w SWD(2019) 159);
20. podkreśla wnioski zawarte w sprawozdaniu specjalnym Trybunału pt. „Przyszłość agencji UE”, że informacje na temat wyników agencji unijnych są ograniczone; wzywa agencje do zwiększenia odpowiedzialności za wyniki; oczekuje, że wszystkie agencje Unii będą w jak największym stopniu współpracować z Komisją i Trybunałem w zakresie dostarczania informacji na temat wyników;
21. zauważa ustalenie Trybunału zawarte w sprawozdaniu pt. „Przyszłość agencji UE”, zgodnie z którym agencje mierzą wyniki za pomocą kluczowych wskaźników skuteczności działania, oraz że w 2015 r. Komisja wydała wytyczne dla dyrektorów agencji dotyczące kluczowych wskaźników skuteczności działania; odnotowuje z ubolewaniem, że wskaźniki wykorzystywane w praktyce odnoszą się głównie do realizacji rocznego planu prac agencji oraz wykonania budżetu, a także zarządzania zasobami kadrowymi, jednak zazwyczaj nie pozwalają ocenić ogólnych wyników agencji oraz rezultatów osiąganych przez agencje, ani wydajności i skuteczności agencji w realizowaniu powierzonego jej mandatu; wzywa agencje do współpracy w celu poprawy stosowania kluczowych wskaźników skuteczności działania, aby w procedurze udzielania absolutorium zapewnić, obok zgodności z przepisami, większy nacisk na wyniki; wzywa agencje do dalszego opracowywania wskaźników, które pozwolą zmierzyć ich wkład w realizację strategii politycznych Unii; wzywa agencje do regularnego przeglądu i aktualizacji tych wskaźników; wzywa Komisję do przyjęcia ujednoczonego zestawu wytycznych dotyczących sprawozdawczości i określania kluczowych wskaźników wydajności, aby zapewnić właściwy pomiar wyników agencji;
22. zauważa, że Trybunał, próbując określić warunki konieczne, aby umożliwić agencjom osiągnięcie ich celów, podkreśla potrzebę większej elastyczności finansowej i politycznej, a także bardziej strukturalnego i spójnego modelu zarządzania, w którym informacje na temat wyników koncentrują się na produktach, a nie na ich wkładzie we wdrażanie polityki;

⁽⁵⁾ Dz.U. C 358 z 26.10.2020, s. 6.

23. przypomina, że zgodnie ze wspólnym podejściem każda agencja unijna powinna być oceniana co pięć lat i że Komisja powinna być odpowiedzialna za organizację oceny, a w przypadku co drugiej oceny należy stosować klauzulę wygaśnięcia; zauważa z ubolewaniem, że rozporządzenia ustanawiające szereg agencji nie zostały jeszcze dostosowane do wspólnego podejścia; odnotowuje uwagę Trybunału zawartą w jego sprawozdaniu na temat przyszłości agencji UE, zgodnie z którą w latach 2015–2019 przekształcono rozporządzenia ustanawiające 13 agencji, ale tylko pięciu wnioskowi towarzyszyła ocena skutków; wzywa Komisję do regularnego przeprowadzania niezależnej oceny wyników agencji;
24. uważa, że należy ustanowić jasne zasady oceny i zakończenia zadań agencji;
25. uważa, że dla każdej agencji należy przeprowadzić ocenę wpływu i systematycznie dodawać klauzulę przeglądową uzasadniającą przypisane cele agencji;
26. domaga się lepszego rozwiązania kwestii unikania nakładania się kompetencji i obszarów odpowiedzialności między agencjami;
27. z zadowoleniem przyjmuje współpracę w ramach sieci agencji WSiSW; wzywa agencje, aby nadal rozwijały synergii, zacieśniały współpracę i prowadziły wymianę najlepszych praktyk między sobą w celu poprawy efektywności;
28. wzywa agencje do zwiększania synergii, zacieśniania współpracy i wymiany najlepszych praktyk z innymi agencjami unijnymi w celu poprawy wydajności (zasoby ludzkie, zarządzanie budynkami, usługi informatyczne i bezpieczeństwo);
29. uważa, że należy wzmocnić rolę agencji jako centrów wiedzy fachowej i tworzenia sieci kontaktów;
30. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie przez sieć agencji UE (zwaną dalej „Siecią”) wspólnej grupy zadaniowej ds. usług oraz opracowanie strategicznego wniosku pt. „Wspólne usługi i możliwości 2.0”, aby zachęcić agencje do współpracy i wspierać tę współpracę; zaleca włączenie do tego zadania zaleceń Trybunału zawartych w sprawozdaniu w sprawie przyszłości agencji UE w odniesieniu do elastycznego wykorzystania zasobów (zalecenia 1 i 2) oraz agencji jako ośrodków wiedzy specjalistycznej i ośrodków tworzenia sieci kontaktów (zalecenie 4);
31. zwraca uwagę na wzorcową rolę ECDC jeśli chodzi o współpracę z innymi agencjami Unii, na przykład w ramach sieci; zachęca agencje do współpracy i wymiany najlepszych praktyk tam, gdzie to możliwe, w tym np. w zakresie telepracy;
32. przypomina, jak ważna jest poprawa cyfryzacji w agencjach pod względem wewnętrznego funkcjonowania i zarządzania, ale także w celu przyspieszenia cyfryzacji procedur; podkreśla, że Agencja powinna nadal aktywnie działać w tym zakresie, aby za wszelką cenę uniknąć przepaści cyfrowej między agencjami; zwraca jednak uwagę na konieczność podejmowania wszelkich niezbędnych środków bezpieczeństwa, aby uniknąć jakiegokolwiek ryzyka dla bezpieczeństwa przetwarzanych informacji w internecie;
33. przypomina, że coroczna wymiana poglądów na temat rocznych programów prac i wieloletnich strategii agencji we właściwych komisjach znacznie przyczynia się do tego, by programy i strategie odzwierciedlały aktualne priorytety polityczne, zwłaszcza w kontekście wdrażania zasad zapisanych w Europejskim filarze praw socjalnych; przypomina, że agencje mają największe kwalifikacje do oceny wykorzystania zasobów i odgrywają kluczową rolę we wspieraniu odpowiednich zrównoważonych projektów zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem; wzywa Komisję do zapewnienia środków finansowych wspierających agencje unijne w gwarantowaniu dialogu społecznego; stwierdza, że agencje unijne odgrywają kluczową rolę w gwarantowaniu dialogu społecznego z instytucjami Unii;

Polityka kadrowa

34. zauważa, że w 2019 r. 32 zdecentralizowane agencje zatrudniały ogółem 7 880 pracowników, w tym urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony, pracowników kontraktowych i oddelegowanych ekspertów krajowych (w porównaniu z 7 626 w 2018 r.), co stanowi istotny wzrost o 3,33 % w porównaniu z rokiem poprzednim;
35. z zadowoleniem przyjmuje bardziej szczegółowe i ustrukturyzowane informacje na temat równowagi płci w agencjach;
36. wyraża zaniepokojenie faktem, że w zdecydowanej większości agencji brak jest równowagi płci wśród ogółu kadry kierowniczej; stwierdza, że w 2019 r. na szczeblu kadry kierowniczej wyższego szczebla w trzech agencjach udało się osiągnąć pełną równowagę płci, dobrą równowagę – w dziesięciu agencjach, ale w 16 agencjach wciąż brak było równowagi płci (w czterech z nich na tym szczeblu pracowali wyłącznie mężczyźni, a w jednej – wyłącznie kobiety); ubolewa, że w strategii na lata 2021–2027 dotyczącej sieci całkowicie pominięto kwestię równości płci; wzywa agencje i sieć do uwzględnienia równości płci w swoich strategiach oraz do przyjęcia celu Komisji, jakim jest osiągnięcie równowagi płci na wszystkich szczeblach zarządzania w agencjach do końca 2024 r.;

37. zauważa ponadto, że jeśli chodzi o równowagę płci w zarządach, w 2019 r. w żadnej agencji nie było zupełnej równowagi płci, dobra równowaga istniała w siedmiu agencjach, a w czternastu zarządach nie było równowagi płci; wzywa państwa członkowskie i odpowiednie organizacje będące członkami zarządów do wzięcia pod uwagę konieczności zapewnienia równowagi płci przy mianowaniu swoich członków do zarządów agencji;
38. w odniesieniu do ogółu pracowników zauważa również, że w ośmiu agencjach występuje zupełna równowaga płci, w 19 agencjach równowaga płci jest dobra, a w trzech agencjach nie ma równowagi płci; wzywa agencje, by w przyszłości nadal dążyły do zapewnienia odpowiedniej równowagi płci;
39. z niepokojem zauważa, że w 2019 r. tylko 34 % członków najwyższych organów decyzyjnych wszystkich agencji unijnych stanowiły kobiety, i przypomina, że w agencjach unijnych należy zapewnić równowagę płci zgodnie z rozporządzeniami podstawowymi ustanawiającymi te agencje; w związku z tym zwraca się do agencji unijnych, aby gromadziły i przedstawiały dane dotyczące równowagi płci dla wszystkich kategorii kadry kierowniczej (od najniższego do najwyższego szczebla) w celu zgromadzenia podstawowych danych, na podstawie których agencje unijne powinny zająć się kwestią braku równowagi płci na szczeblu kadry kierowniczej i dążyć do uwzględniania aspektu płci we wszystkich dziedzinach;
40. zauważa, że równowaga geograficzna personelu agencji unijnych odzwierciedla liczbę ludności w państwach członkowskich wyrażoną jako odsetek UE-27 nieco bardziej niż równowaga geograficzna personelu Komisji; odnotowuje niedostateczną reprezentację ośmiu państw członkowskich, nadmierną reprezentację siedemnastu państw członkowskich oraz względną równowagę w przypadku dwóch państw członkowskich; wyraża ubolewanie z powodu braku we wszystkich agencjach strategii politycznych mających na celu zwiększenie zróżnicowania wśród pracowników; wzywa agencje oraz sieć do przedstawienia planów osiągnięcia tego celu;
41. zauważa, że agencje zgłosiły średnio 8,42 dni zwolnienia chorobowego na pracownika rocznie; ubolewa, że obecnie brakuje wiarygodnych danych umożliwiających analizę zwolnień chorobowych spowodowanych wypaleniem, głównie dlatego, że kilka agencji zgłosiło, że nie były w stanie dostarczyć odpowiednich informacji ze względu na tajemnicę lekarską;
42. zauważa, że na wniosek organu udzielającego absolutorium agencje poinformowały o liczbie cięć w zatrudnieniu dokonanych w latach 2013–2019 oraz o tym, czy zmniejszenie liczby pracowników zatrudnionych bezterminowo i na czas określony zostało zrekompensowane zatrudnieniem większej liczby pracowników kontraktowych i zewnętrznych; zauważa, że agencje zgłosiły łącznie 447 redukcji personelu we wnioskowanym okresie; zauważa, że agencje zgłosiły również, iż w tym samym okresie dodano 266 stanowisk dla pracowników zatrudnionych na czas określony, co doprowadziło do redukcji netto o 181 stanowisk; zauważa ponadto, że plany zatrudnienia wszystkich agencji w tym samym okresie wykazały redukcję 32 stanowisk dla pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony oraz utworzenie 845 stanowisk dla pracowników zatrudnionych na czas określony, co doprowadziło do utworzenia 813 stanowisk netto;
43. zwraca uwagę na znaczną rotację pracowników w agencjach Unii oraz wzywa do wdrożenia polityki kadrowej i socjalnej w celu zaradzenia tej sytuacji;
44. zauważa z ubolewaniem, że niektóre agencje stoją przed wyzwaniem związanym z niedoborem personelu, zwłaszcza gdy nowe zadania nie są przydzielane właściwym do ich realizacji pracownikom, oraz że organ udzielający absolutorium jest szczególnie zaniepokojony trudnościami, jakie niektóre agencje napotykają przy zatrudnianiu wykwalifikowanych pracowników w określonych grupach zaszerogowania, co utrudnia ogólne funkcjonowanie agencji i wymaga zatrudnienia podmiotów zewnętrznych; odnotowuje w związku z tym zalecenia 1 i 2 Trybunału zawarte w sprawozdaniu w sprawie przyszłości agencji UE dotyczące potrzeby większej elastyczności i zachęca Sieć i Komisję do współpracy przy wdrażaniu tych zaleceń; zauważa ponadto w tym względzie, że w sprawozdaniu specjalnym Trybunału dotyczącym Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO) (sprawozdanie specjalne nr 23/2020) podkreślono fakt, że obecna procedura selekcji zmusza do poszukiwania bardziej elastycznych procedur naboru przez Unię w celu zaspokojenia ich najpilniejszych potrzeb rekrutacyjnych; podkreśla, że instytucje Unii potrzebują bardziej wyspecjalizowanego personelu, co w przypadku agencji ma zasadnicze znaczenie z uwagi na ich szczególnie mandat; wzywa Komisję, a w szczególności EPSO, do wsparcia agencji w tym zakresie oraz do dostosowania polityki rekrutacyjnej w taki sposób, aby przyciągnąć najlepiej wykwalifikowany i bardziej wyspecjalizowany personel; zwraca się do Komisji i EPSO, by wykazały się pewną elastycznością w dostosowywaniu ofert pracy do konkretnych warunków, aby zapewnić skuteczną rekrutację; podkreśla, że należy poprawić unijne procedury naboru i zwiększyć atrakcyjność zatrudnienia; podkreśla, że niedobór personelu w agencjach stwarza poważne ryzyko negatywnego wpływu na wyniki, a także na dobrostan i rotację pracowników;
45. zauważa, że agencje zgłosiły łączną liczbę sześciu byłych posłów do Parlamentu Europejskiego, byłych komisarzy lub byłych urzędników wysokiego szczebla, którzy wykonywali za wynagrodzeniem pracę dla agencji, oraz że chodziło o czterech byłych posłów do PE, jednego byłego komisarza i jednego byłego urzędnika wysokiego szczebla; zauważa, że osoby te otrzymały świadczenia i zwrot poniesionych kosztów;

46. podkreśla znaczenie polityki w zakresie dobrego samopoczucia pracowników w pracy; podkreśla, że agencje powinny zapewniać wszystkim pracownikom godne, wysokiej jakości warunki pracy;
47. zachęca agencje, aby nadal rozwijały długoterminowe ramy polityki kadrowej, w których uwzględnione zostaną równowaga między życiem zawodowym a prywatnym, poradnictwo zawodowe przez całe życie i rozwój kariery zawodowej, równowaga płci, telepraca, równowaga geograficzna oraz rekrutacja i integracja osób z niepełnosprawnościami;
48. ubolewa, że niektóre państwa członkowskie nalegały na to, by mieć którąś z agencji na swoim terytorium, i udało im się to osiągnąć, ale nie zapewniły infrastruktury do jej zainstalowania i nie podjęły działań mających na celu zwiększenie atrakcyjności rekrutacji pracowników;
49. jest zaniepokojony rozmiarem zarządów niektórych agencji, które Trybunał uznał za zbyt duże, co utrudnia podejmowanie decyzji i generuje znaczne koszty administracyjne;
50. zauważa, że Trybunał stwierdził uchybienia w stosowanych przez agencje procedurach rekrutacji dotyczące zarządzania potencjalnymi konfliktami interesów (jedna agencja), stosowania zasady równego traktowania i/lub przejrzystości (trzy agencje) oraz zachowania właściwej ścieżki audytu procedury (jedna agencja); ubolewa, że odnotowano przypadki (w co najmniej trzech agencjach) istotnego konfliktu interesów członków komisji w związku z trwającą procedurą naboru; podkreśla, że niezgłoszone konflikty interesów mogą utrudniać procedury naboru, powodując znaczne opóźnienia i utratę środków finansowych, a także szkody dla reputacji agencji;
51. zauważa, że Europejska Rzecznik Praw Obywatelskich stwierdziła dwa przypadki niewłaściwego administrowania w sprawie 2168/2019/KR dotyczącej decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o zatwierdzeniu wniosku jej dyrektora wykonawczego dotyczącego objęcia przez niego stanowiska dyrektora generalnego grupy lobbystów finansowych; z zadowoleniem przyjmuje zalecenia Europejskiej Rzecznik Praw Obywatelskich w tej sprawie, w szczególności dotyczące powołania się na możliwość zakazania w razie potrzeby pracownikom wyższego szczebla zajmowania niektórych stanowisk po zakończeniu ich kadencji, ustanowienia kryteriów określających, kiedy przejście pracowników do sektora prywatnego jest niedozwolone, oraz wprowadzenia wewnętrznych procedur gwarantujących, że w przypadku gdy pracownik zmieni miejsce pracy, niezwłocznie straci dostęp do informacji poufnych; wzywa wszystkie agencje do realizacji tych zaleceń w trybie priorytetowym;
52. wyraża zaniepokojenie faktem, że niektóre agencje w dużym stopniu i przez dłuższy czas polegały na usługach pracowników tymczasowych; ubolewa, że w niektórych przypadkach pracownicy tymczasowi otrzymywali niższe wynagrodzenie niż pracownicy zatrudnieni na tym samym stanowisku; zauważa z zaniepokojeniem, że w zamówieniach publicznych i przy podpisywaniu umów i porozumień ramowych związanych z rekrutacją pracowników tymczasowych stwierdzono problemy związane ze zgodnością; wzywa agencje do starannego przestrzegania regulaminu wewnętrznego; ponawia apel o usprawnienie środków planowania i procedur naboru we wszystkich agencjach;
53. uznaje podjęte przez agencje kroki w celu stworzenia środowiska wolnego od nękania i molestowania, takie jak dodatkowe szkolenia dla pracowników i kadry kierowniczej oraz wprowadzenie możliwości skontaktowania się z zaufanymi doradcami; zachęca agencje, które jeszcze nie wprowadziły tych działań, do uczynienia tego, a agencje, które otrzymały skargi dotyczące nękania lub molestowania, do potraktowania tych spraw priorytetowo;
54. zachęca agencje unijne, aby rozważyły przyjęcie strategii w zakresie praw podstawowych, z uwzględnieniem odniesienia do praw podstawowych w kodeksie postępowania, w którym można by określić obowiązki pracowników i przeznaczone dla nich działania szkoleniowe; wprowadzenie mechanizmów zapewniających wykrywanie i zgłaszanie wszelkich naruszeń praw podstawowych oraz szybkie powiadamianie głównych organów danej agencji o ryzyku wystąpienia takich naruszeń; utworzenie – w stosownych przypadkach – stanowiska urzędnika ds. praw podstawowych, podlegającego bezpośrednio zarządowi dla zapewnienia pewnego stopnia niezależności względem innych pracowników, tak aby dopilnować, by sytuacje zagrażające prawom podstawowym były natychmiast rozstrzygane, a polityka danej organizacji w zakresie praw podstawowych była stale udoskonalana; wypracowanie regularnego dialogu z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i właściwymi organizacjami międzynarodowymi na tematy związane z prawami podstawowymi; ujęcie poszanowania praw podstawowych jako centralnego elementu zakresu współpracy danej agencji z podmiotami zewnętrznymi, w tym szczególnie z członkami administracji krajowej, z którymi agencje współdziałają na szczeblu operacyjnym;

Zamówienia

55. zauważa z zaniepokojeniem, że Trybunał sformułował 82 uwagi dotyczące obszarów wymagających poprawy w 29 agencjach; zauważa, że większość uwag dotyczy niedociągnięć w procedurach udzielania zamówień publicznych i że podobnie było w 2018 r.; zauważa, że niedociągnięcia te dotyczą przede wszystkim należytego zarządzania finansami oraz prawidłowości; wzywa agencje do wdrożenia zaleceń i wyeliminowania niedociągnięć; ponownie wzywa Komisję do zwiększenia wysiłków na rzecz wdrożenia jasnych i ujednoliconych środków i procedur budżetowych w agencjach w celu rozwiązania stwierdzonych problemów powtarzających się w większości agencji;

56. podkreśla, że zamówienia publiczne nadal stanowią główny obszar podatny na błędy w odniesieniu do wszystkich zdecentralizowanych agencji Unii; w związku z tym wzywa agencje zajmujące się WSiSW, tj. Europol i CEPOL do usprawnienia procedur udzielania zamówień publicznych, tak aby zapewnić ich pełną zgodność z obowiązującymi przepisami, a tym samym osiągnąć właściwą równowagę między trzema filarami zrównoważonego rozwoju – filarem gospodarczym, społecznym i środowiskowym – przy jednoczesnym poszanowaniu zasad przejrzystości, proporcjonalności, równego traktowania i niedyskryminacji, oraz wzywa eu-LISA do ulepszenia procedury naboru; przypomina, że zamówienia publiczne są kamieniem milowym w realizacji Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i jej celów zrównoważonego rozwoju;
57. zauważa z zaniepokojeniem, że tylko jedna agencja UE – Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej – publikuje sprawozdanie w zakresie zrównoważonego rozwoju; wzywa agencje do wprowadzenia sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, do dostosowania ich sprawozdawczości do prac OECD w zakresie zamówień publicznych i odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej oraz do przyszłego prawodawstwa Unii dotyczącego należytej staranności przedsiębiorstw, do wzmoczenia wysiłków na rzecz przyjęcia cyfrowych rozwiązań operacyjnych oraz do zapewnienia szybkiego wdrożenia europejskiego systemu ekozarządzania i audytu (EMAS), zgodnie z zaleceniem Trybunału; apeluje do agencji o zwrócenie należytej uwagi na koszt energii elektrycznej i zachęca do pozyskiwania energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii;
58. z zadowoleniem przyjmuje częstsze korzystanie przez agencje unijne z narzędzi e-zamówień; zauważa, że najpowszechniejszymi modułami e-PRIOR wykorzystywanymi przez agencje są e-przetargi, elektroniczne składanie ofert i e-fakturowanie; wzywa sieć urzędników ds. zamówień publicznych do szybszego udostępniania agencjom narzędzia zarządzania zamówieniami publicznymi (PPMT) JRC;

Zapobieganie konfliktom interesów i zarządzanie nimi oraz przejrzystość

59. z zaniepokojeniem zauważa, że nadal nie wszystkie agencje opublikowały na swoich stronach internetowych życiorysy i deklaracje interesu dotyczące członków zarządów, kierownictwa wykonawczego i oddelegowanych ekspertów; wyraża ubolewanie, że niektóre agencje wciąż publikują oświadczenia o braku konfliktu interesów; podkreśla, że to nie członkowie zarządu ani kierownictwo wykonawcze mają deklarować, że nie pozostają w konflikcie interesów; ponownie wzywa wszystkie agencje do wdrożenia jednolitego modelu deklaracji interesów; podkreśla znaczenie wzmocnienia istniejących przepisów, poprawy ich wdrażania oraz zachęcania do ujednoczenia w celu oceny lub rozwiązania konfliktu interesów oraz syndromu tzw. „drzwi obrotowych” we wszystkich instytucjach, agencjach i innych organach Unii; wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania, że wszyscy oddelegowani eksperci publikują swoje deklaracje interesów i życiorysy na stronach internetowych właściwych agencji;
60. wzywa do dostosowania stosowanych przez wszystkie agencje Unii strategii ochrony sygnalistów do dyrektywy (UE) 2019/1937 w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii;
61. zauważa, że w badaniu pt. „Konflikty interesów i agencje UE” opublikowanym w styczniu 2020 r. stwierdzono, że przejrzystość jest główną zasadą, która powinna leżeć u podstaw strategii politycznych agencji, aby umożliwić skuteczną kontrolę publiczną; dostrzega różnice w czynnikach ryzyka, wielkości i presji zewnętrznej między agencjami oraz potrzebę dostosowania strategii zapobiegania konfliktom interesów do tych różnic; odnotowuje zalecenia zawarte w tym badaniu dotyczące poprawy zasad dotyczących konfliktu interesów oraz osiągnięcia większej spójności i konsekwencji, a także wzywa agencje do podejmowania działań następczych w związku z tymi zaleceniami oraz do ciągłej oceny i ulepszania ich polityki w świetle przypadków zakładanych lub domniemyanych konfliktów interesów, które miały miejsce w 2019 r.;
62. zauważa z zaniepokojeniem, że nie wszystkie agencje informują o spotkaniach pracowników agencji z zewnętrznymi zainteresowanymi stronami, w szczególności o spotkaniach na szczeblu kierowniczym z organizacjami i osobami samozatrudnionymi; wzywa agencje do składania sprawozdań na temat tych spotkań i do udostępniania informacji o nich na stronie internetowej agencji w celu zwiększenia przejrzystości ich działalności;
63. wzywa wszystkie agencje do uczestnictwa w porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie rejestru służącego przejrzystości dla przedstawicieli grup interesu, które jest obecnie negocjowane pomiędzy Komisją, Radą i Parlamentem;
64. wzywa wszystkie agencje zajmujące się WSiSW do podjęcia działań w celu zapewnienia pełnej zgodności z unijnymi zasadami przejrzystości, a także z prawami podstawowymi i normami ochrony danych; wzywa je również do przestrzegania rozporządzenia finansowego i wysokich standardów zarządzania;

Mechanizmy kontroli wewnętrznej

65. przyjmuje do wiadomości uwagę Trybunału, że przy korzystaniu z umów międzyinstytucjonalnych agencje pozostają odpowiedzialne za stosowanie zasad udzielania zamówień publicznych w odniesieniu do konkretnych zakupów, oraz podkreśla, że kontrole wewnętrzne agencji muszą gwarantować przestrzeganie tych zasad;
66. zauważa, że na koniec 2019 r. większość agencji zgłosiła, że wdrożyła zmienione ramy kontroli wewnętrznej i przeprowadziła ocenę roczną; apeluje o przyjęcie i wdrożenie ram kontroli wewnętrznej przez wszystkie agencje w celu dostosowania ich kontroli wewnętrznej do najlepszych praktyk międzynarodowych oraz zapewnienia skutecznego i wydajnego wspierania procesu decyzyjnego przez kontrolę wewnętrzną; ubolewa nad faktem, że w 2019 r. IAS nie przeprowadziła w niektórych agencjach żadnej procedury kontroli;
67. zauważa, że zgodnie ze sprawozdaniem Trybunału dotyczącym działań następczych podjętych w związku z uwagami z poprzednich lat w 2019 r. 98 uwag zamknięto, 71 uwag nadal było wdrażanych, a 16 uwag uznano za niezajdujące się pod kontrolą (wyłącznie) agencji, co oznacza, że istotne decyzje dotyczące tych 16 uwag muszą zostać podjęte przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Komisję lub państwa członkowskie; wzywa agencje do starannego wdrożenia zaleceń i do dalszego ulepszania ram kontroli wewnętrznej;

Inne uwagi

68. na podstawie sprawozdania Trybunału stwierdza, że agencje, które miały siedziby w Londynie (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) i Europejska Agencja Leków (EMA)) zostały przeniesione ze Zjednoczonego Królestwa w 2019 r. oraz że w ich sprawozdaniach finansowych uwzględniono rezerwę na koszty przeprowadzki; zauważa ponadto w przypadku EMA, że Trybunał odniósł się do porozumienia osiągniętego w lipcu 2019 r. w wynajmującym w celu podnajmu byłych pomieszczeń biurowych na warunkach zgodnych z warunkami umowy głównej, przy jednoczesnym utrzymaniu odpowiedzialności EMA za całą kwotę do zapłaty na mocy pierwotnej umowy najmu;
69. podkreśla, że potrzebne jest kompleksowe podejście, aby internetowe strony startowe agencji Unii były dostępne dla osób z wszelkimi rodzajami niepełnosprawności, jak przewidziano w dyrektywie (UE) 2016/2102, w tym dostępne w narodowych językach migowych; sugeruje zaangażowanie w ten proces organizacji reprezentujących osoby z niepełnosprawnościami;
70. odnotowuje, że agencje poinformowały, iż zwracają należytą uwagę na ochronę cyberbezpieczeństwa, przy czym najpowszechniejszymi środkami są umowa o gwarantowanym poziomie usług podpisana między agencją a Dyrekcją Generalną ds. Informatyki Komisji Europejskiej (oraz jej zespołem reagowania na incydenty bezpieczeństwa komputerowego / CERT-UE) oraz wykorzystywanie ARES jako elektronicznego systemu zarządzania dokumentami i zapisami; zauważa ponadto, że 77 % agencji zgłosiło, że mają politykę cyberbezpieczeństwa, podczas gdy pozostałe agencje zgłosiły, że są na różnych etapach opracowywania takiej polityki;
71. przypomina, że agencje utworzono z myślą o szczególnych potrzebach oraz że znaczną liczbę agencji utworzono w odpowiedzi na niektóre kryzysy; zgadza się ze stanowiskiem Trybunału przedstawionym w sprawozdaniu pt. „Przyszłość agencji UE”, że należy ponownie ocenić rolę agencji na różnych etapach ich okresu operacyjnego, aby sprawdzić, czy dana agencja jest nadal odpowiednia i czy jej działania są spójne z innymi agencjami i partnerskimi dyrekcjami generalnymi;
72. zwraca uwagę na ryzyko związane z korzystaniem z zewnętrznego doradztwa informatycznego i z outsourcingiem zarządzania zadaniami budżetowymi lub kadrowymi;
73. uważa, że tworzenie i funkcjonowanie agencji powinny być elastyczne, aby pomóc we wdrażaniu polityki Unii i zacieśnić współpracę europejską; przyjmuje w tym względzie przedstawioną w sprawozdaniu „Przyszłość agencji UE” uwagę Trybunału, zgodnie z którą nie zapewniono wystarczającej elastyczności, jeśli chodzi o tworzenie i funkcjonowanie agencji, a ich potencjał w zakresie współpracy przy realizowaniu wspólnych celów strategicznych w interesie obywateli można by wykorzystać w większym stopniu;
74. przypomina, że obywatele europejscy na ogół nie zdają sobie sprawy z istnienia agencji, nawet w kraju, w którym agencje te mają siedzibę, oraz że obywatele otrzymują niewiele informacji na temat korzyści płynących z agencji; w związku z tym wzywa agencje do dalszego rozwijania strategii komunikacyjnych oraz do zwiększenia obecności w mediach i mediach społecznościowych w celu zwiększenia świadomości wśród obywateli na temat ich pracy, badań i działań;
75. zwraca uwagę, że Trybunał nie skontrolował sprawozdania finansowego Prokuratury Europejskiej za 2019 r., ponieważ ten organ UE nie był jeszcze niezależny finansowo;

76. zwraca uwagę na nieodłączne trudności, z jakimi borykają się agencje, gdy są one zobowiązane do przedłożenia jednolitego dokumentu programowego, podczas gdy odnośne instrumenty prawne są nadal negocjowane przez współprawodawców, co prowadzi do niezadowolającej sytuacji, w której linie budżetowe są udostępniane przed przyjęciem odpowiednich instrumentów prawnych; wzywa Komisję do poprawy komunikacji z agencjami w celu lepszego dostosowania spodziewanych terminów przyjęcia przepisów i odpowiadających im linii budżetowych; odnotowuje zalecenie Trybunału, zgodnie z którym Komisja i agencje powinny przydzielać zasoby w bardziej elastyczny sposób, podkreślając jednocześnie znaczenie należytej sprawozdawczości, przejrzystości i kontroli;
  77. przypomina, że Europejski Urząd ds. Pracy został utworzony w marcu 2018 r. i rozpoczął działalność w październiku 2019 r.; podkreśla, jak ważne jest niezwłoczne zapewnienie operacyjności Europejskiego Urzędu ds. Pracy w celu poprawy stosowania i egzekwowania prawa unijnego dotyczącego mobilności pracowników i koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, tak by zagwarantować sprawiedliwą mobilność i skuteczne transgraniczne egzekwowanie praw pracowniczych; podkreśla konieczność zapewnienia wystarczających środków finansowych w tym zakresie;
  78. zwraca uwagę, że Europejski Urząd ds. Pracy pomoże zapewnić skuteczne i sprawiedliwe egzekwowanie przepisów UE dotyczących mobilności pracowników i koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, będzie wspierać organy krajowe w zakresie współpracy przy ich egzekwowaniu oraz ułatwi obywatelom i przedsiębiorstwom korzystanie z rynku wewnętrznego; jest zdania, że wprowadzić wszystkie cztery agencje (Eurofound, Cedefop, ETF i EU-OSHA) są ukierunkowane głównie na badania naukowe, mogłyby jednak z pożytkiem wspomagać pracę Europejskiego Urzędu ds. Pracy i wносить w nią wkład;
  79. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji agencjom objętym obecną procedurą udzielania absolutorium, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).
-